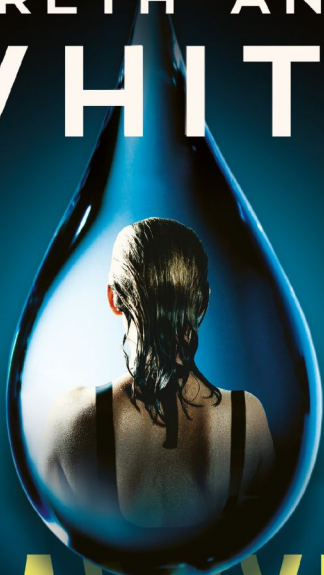

LORETH ANNE
WHITE

PLAVKYŇA

PLAVKYŇA

LORETH ANNE
WHITE

**ZELENÝ
KOCŮR**

Z anglického originálu Loreth Anne White: THE SWIMMER preložila Miriam Ghaniová.

Translation © 2025 by Miriam Ghaniová
Zodpovedný redaktor: Matúš Mikšík
Jazyková korektúra: Mária Danihelová

Copyright © 2024 by Cheakamus House Publishing
All rights reserved.

Slovak edition © 2026 by Vydavateľstvo Zelený Kocúr s.r.o. Šamorín, 93101
Šamorín, Morušová 1951/5, Slovensko
Webová stránka: zelenykocur.sk

E-mail: redakcia@zelenykocur.sk
Cover design by Caroline Teagle Johnson
Cover image: © Jonathan Knowles, © Peter Finch / Getty

Grafická úprava: Design Amorandi
Návrh obálky: Zsuzsi Kispál

ISBN 978-80-69010-86-4
EAN 9788069010864

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováná v elektronickej ani tlačenej forme vrátane systémov na ukladanie a získavanie informácií bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora s výnimkou stručných citátov použitých pri recenzii knihy. Tento príbeh je vymyslený. Mená, postavy, miesta, značky, médiá a udalosti sú buď výplodom autorkinej fantázie, alebo fiktívne využitie. Akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, živými či mŕtvymi, udalosťami alebo lokalitami je čisto náhodná.

*Venujem Melanie a Jayovi.
Ďakujem, že ste mi v Austrálii poskytli
taký úžasný domov.*

PLAVKYŇA

27. september 2019

Na holú hlavu Chloe Cooperovej bubnuje hustý dážď. Je jej jedno, že sa jej lepia vlasy na tvár a studená voda jej steká medzi plášťom a krkom. V podstate to chce. Chlad. Vlhkosť. Očistiť sa. Aby voda zmyla temnotu v jej vnútri a aby sa cítila lepšie. Alebo aby aspoň niečo *cítila*.

Chloe už týždne necítila nič normálne. Najmä včerajšok nebol dobrý.

Preto je tu, na pláži Jerrin Beach, o siedmej ráno, v pochmúrnom, tmavom svitaní, v daždi a hustej hmle, stojí na kúsku zablatenej trávy vedľa vydláždenej cestičky, ktorá sa vinie po pláži so sivým pieskom.

Prišla s Brodiem na vôdzke na pláž zo svojho bytu o tri bloky ďalej, nad perzským obchodom. Brodie, vysoký sotva tridsať centimetrov, trasúci sa vo svojej malej žltej pláštenke, krúži okolo Chloe a hľadá vhodné miesto, kde by mohol vykonať potrebu. Ona ho nesúri. Brodie má štrnásť rokov a aj prechádzka popri troch krátkych blokoch od domu je pravdepodobne príliš veľa na jeho malé krivé nohy. Keď skončí, späť ho odnesie.

Chloe ho pozoruje a pomyslí si, že je každým dňom škarredší. Má vypúlené oči, dosť nevzhľadný predkus, hnilé zuby, zvláštne lysiny na koži – a smrdí. Chloe ho má napriek tomu rada. Je to pes jej mamy a tá už nedokáže s týmto malým tvorom chodiť na prechádzky.

Je si celkom istá, že nikto iný okrem nej a jej mamy nemôže Brodieho skutočne milovať. Preto sa s ním Chloe stotožňuje. Aspoň trochu. Nie je stará – a dúfa, že nesmrdí –, ale okrem jej mamy pravdepodobne na svete nie je nikto, kto by ju miloval a komu by na nej záležalo.

Odkedy jej mama ochorela, Chloe si vytvorila nový režim – je to pre ňu veľmi dôležité. Dáva jej to zmysel. Presne o pol siedmej ráno bez ohľadu na počasie odchádza z bytu, kým jej mama ešte spí. To znamená, že mama je chvíľu sama, no Brodie potrebuje rannú prechádzku, aby vykonal potrebu. Chloe vždy rada chodila na pláž pozorovať stav mora, ale pred dvoma týždňami sa u nej objavil nový plážový fetiš. Plavkyňa.

Rovnako ako Chloe, aj plavkyňa dodržiava prísnu rutinu. O 6.50 ráno zaparkuje svoje malé žlté auto na parkovisku pri pláži a vyjde na piesok. Zamieri k skalnatému výbežku, ktorý zasahuje do zátoky, položí si uterák na skalú, nasadí si neónovoruzovú plaveckú čiapku a schová si pod ňu dlhé červenkasté vlasy. Plavkyňa si potom vyzlečie bundu a odhalí neoprénový odev, ktorý má pod ňou. Šnúrou si k pásu pripevní plaveckú bójú výraznej limetkovej farby. Následne si nasadí okuliare, pohrá sa s hodinkami a začne sa brodiť slanou vodou s bójou po boku. O siedmej ráno už hladko pláva cez zátoku Jerrin Bay – jej ružová čiapka sa pohupuje po vlnách ako plážová lopta, za ňou pláva väčší limetkovozelený balónik: záchranná bója.

Jej zábery sú rytmické, priam hypnotické. Silné. Plavkyňa vyzerá v mori ďaleko od brehu taká osamelá – a predsa taká pokojná. Taká odvážna! Taká statočná! Chloe si každé ráno

chvíľu predstavuje, že jedného dňa bude taká odvážna, taká slobodná, že prepláva pohybujúcu sa zvlnenú, meniacu sa vodnú krajinu, kde sa pod hladinou môže skrývať čokoľvek. Napríklad kosatky.

Plavkyňa sa volá Jemma.

Za posledné dva týždne sa Chloe dozvedela o Jemme a jej manželovi chirurgovi všeličo. Sú to jej susedia – a Chloe je dokonalá pozorovateľka ľudí. Najmä susedov.

Brodie sa posúva dopredu a krúži ďalej. Zaznie zlovestný zvuk majáka. Chloe sa pozrie na hodinky: je 7.11 a Jemma stále nikde. Možno dnes nepríde. Viditeľnosť je takmer nulová a mraky sú tak nízko, že nie je možné rozoznať, kde sa končia a kde sa začína oceán. Navyše, monzúnový dážď je nemilosrdný, ľadový a príliv nezvyčajne nízko. V tomto ročnom období s každým dňom svitá neskôr.

Také je to na severozápade Tichomoria, Chloe. Aj uprostred leta môže nepriaznivé počasie spôsobiť, že dni sú tmavé ako večery. Hmla a pochmúrnosť sťažujú viditeľnosť. Ľudia sa ponáhľajú so sklonenými hlavami, zahĺbení do seba. Schovávajú sa vo vchodoch, pod dáždnikmi, klobúkmi a kapucňami. Tu môže byť človek neviditeľný. Ak zostane ostražitý.

Jej vnútorné hlasy nikdy neustávajú. Neprestajne klebetia, karhajú, podnecujú, lákajú a vymýšľajú neuveriteľné príbehy o všetkom a všetkých, ktorých vidí okolo seba. Vráta ne susedov. Pri práci ju hrubo vyrušujú jasné myšlienkové bubliny hlasov. A šumia v pozadí aj vtedy, keď číta alebo pozerá televíziu. Také otravné.

Možno sa vnútorné hlasy snažia kompenzovať Chloinu vonkajšiu zdržanlivosť. Vyvažujú jej osamelosť. Niekedy vyslovujú útržky viet, ktoré jej nedávajú zmysel, pôsobia však ako fragmenty spomienok, ktoré jednoducho nedokáže zaradiť. Niekedy hovoria v prvej osobe. *Mala by som viac cvičiť.* Alebo v druhej osobe. *To by si nemala robiť, Chloe.* Občas hovoria povýšenecky a vševedúco. Alebo sa spája-

jú s napomenutiami jej matky a nadobúdajú anglický prízvuk. *Buď opatrná, Chloe. Nehovor o sebe príliš veľa, ani pred ľuďmi, ktorých považuješ za dôveryhodných. Prejdi na druhú stranu ulice, ak uvidíš niekoho podozrivého. Nikdy na seba neupozorňuj. Nenos jasné farby. Never ľuďom. Ľudia nikdy nie sú takí, akí sa zdajú – vonku je Zlo, ktoré nám chce ublížiť.* Hlasy vždy označujú zlo veľkým písmenom Z.

Jedinými vecami schopnými jej nekonečné reči utíšiť sú jej víkendová vodka a občas tabletky na spanie. Odkedy pred jedenástimi dňami oslávila štyridsiatku, je to ešte horšie. Znova zaznie siréna. Dážď bubnuje čoraz silnejšie. Chloe sa strasie.

„No tak, Brodie,“ zašepká. „Pohni sa a urob, čo máš. Doma ma čaká horúca káva. A teba odmena.“ Jej mama sa čoskoro prebudí a bude potrebovať lieky proti bolesti.

Brodie konečne zohne zadok, mierne si kľakne a napne sa.

Potom to začuje.

Výrazný zvuk špliechania rúk plavkyne pohybujúcej sa za závojom hmly. Chloiným telom prejde vlna očakávania. Žmurká do dažďa, prezerá vodu, sleduje a čaká, kedy sa žena objaví.

Zrazu zbadá jasne ružovú plaveckú čiapku a hneď za ňou väčšiu výraznú bóju. Osamelé farebné škvrny na pozadí sivej vojnovnej lode. Tento pohľad napĺňa Chloe tajným vzrušením. Plavkyňa sa za svojím dokonalým časovým harmonogramom omeškala len o pár minút, je sama v slaných vlnách zátoky. Aká spoľahlivá. Aká konzistentná.

Pohybuje sa zátokou pomaly a rovnomerne, vchádzajúc a vynárajúc sa z hmly. Muž na pláži hádže palicu svojmu labradoodleovi. Zdá sa, že si plavkyňu nevšima. Ďalej po pláži kráča pár s kapučňami na hlavách, obaja sklonení pred dažďom. Rozprávajú sa. Sú zaujatí jeden druhým. Ani oni zrejme plavkyňu nezaregistrovali.

Jemma sa dostáva do stredu zátoky. Vzhľadom na odliv je dosť ďaleko od brehu. Brodie mykne vôdzkou. Chloe sklopí zrak. Urobil, čo mal. Vytiahne vrecko na psie exkrementy a zohne sa, aby ich pozbierala.

Vtom začuje na vode motor. Chloe zdvihne pohľad. Z hmly sa vynorí vodný skúter – modro-biely s oranžovým pásom na boku. Motor znie čoraz hlasnejšie, čln sa rúti vysokou rýchlosťou smerom k plavkyňi. Chloe stuhne. *Jemma je priamo v trajektórii plavidla.* Muž za kormidlom ju nevidí. Chloe sa vrhne smerom k pláži, zdvihne ruku do vzduchu a chce zakričať, aby zastavil. Skôr ako zo seba stihne vydať čo i len slovo, počuje tupý náraz, keď vodný skúter zrámuje Jemmu. Chloe stuhne. Podlomia sa jej kolená.

Zvuk motora sa mení. Vodný skúter spomalí a otočí sa späť. Muž jej ide na pomoc. Je celý v čiernom. Má neoprérový oblek, čiernu kapucňu, rukavice a okuliare. Vodný skúter sa priblíži k Jemme, spomalí, potom náhle znova zrýchli a odíde. Urobí ostrú otočku o 180 stupňov a – opäť nasmerovaný na plavkyňu – zrýchli. Druhýkrát ju zasiahne silnejšie, s hrozivým tupým nárazom. Stroj sa v dôsledku kolízie nakloní na bok. Muž ho vyrovná a potom zamieri do hmly. Vodný skúter zmizne. Zvuk motora utíchne.

Telo plavkyne sa vznáša na hladine ako bezvládna morská riasa. Jej limetková bója zmizla. Chloe nevidí ani jej ružovú čiapku. Hmla hustne. Znie siréna a dážd' hlasno bubnuje na mokrý piesok.

Chloe si zakryje ústa rukou. Nedokáže spracovať to, čo sa práve stalo. Nemôže sa pohnúť. Nevie, čo má robiť. Upriami pohľad na muža na pláži. V ruke má mobilný telefón a pazerá na more. Zdá sa, že volá pomoc. Pár sa tiež zastavil a hľadá na zátoku.

Vďakabohu. Chloe môže odísť bez toho, aby sa do čokoľvek zaplietla.

„Brodie,“ zašepká a rýchlo ho zdvihne do náručia. „Musíme ísť.“ Ponáhľa sa preč z pláže a zmizne v hmle medzi domami. Brodieho malé krivé bobky zostávajú na chodníku.

JE TO ZLOČIN:

Príbeh Chloe Cooperovej

VANCOUVERSKÁ RANNÁ SHOW S AMY TEYOVOU

AMY TEYOVÁ: Dnes ráno tu máme vzrušujúce správy zo sveta zábavných programov. Televízna šou Je to zločin, ktorú produkujú talentovaní Trinity Scottová a Gio Rossi, sa čoskoro objaví vo vašej streamovacej službe s úplne novou sériou s názvom Sleduje ťa: Príbeh Chloe Cooperovej, ktorá je skutočným kriminálnym spracovaním bizarných udalostí, čo sa odohrali pred šiestimi rokmi a vyústili do troch šokujúco brutálnych vražd a celoplošného pátrania, ktoré prinieslo vlastné ohromujúce odhalenia. Máme tú česť privítať dnes v štúdiu Trinity Scottovú. Vitajte, Trinity.

TRINITY: Dobré ráno, Amy. Ďakujem za pozvanie.

AMY: Vy a Gio ste sa prvýkrát dostali na titulky novín vďaka obrovskému úspechu vašej premiérovej série Pod diablovým mostom, ktorá vznikla na základe vášho podcastu o skutočných zločinoch a rozpráva tragický príbeh vraždy tínedžerky Leeny Raiovej. Potom prišla vaša séria o vražde Abbigail Chesterovej. Teraz tu máme mrazivý príbeh

o manželoch, ktorí sú na prvý pohľad hlboko zamilovaní – vo vzťahu, o ktorom sa píšú pesničky a príbehy –, a po tragédii sa presťahovali z Toronta do exkluzívnej štvrte vo Vancouveri, aby začali novú etapu svojho života. Zasiahol však osud – zoznámili sa so štyridsaťročnou samotárkou Chloe Cooperovou, ktorá sa na svojich nových susedov zafixovala. Výsledok bol hrozný. Jedovatý. Vražedný.

TRINITY: Nazvime to osudom, ak chcete. Ale veci sa mohli vyvinúť úplne inak, keby Jemma Spenglerová a jej manžel s výborným renomé, onkologický chirurg Dr. Adam Spengler, Chloe nikdy nestretli.

AMY: Myslíte, že by nedošlo k vraždám?

TRINITY: To budú musieť posúdiť diváčky a diváci.

AMY: Videla som ukážku a zdá sa mi, že táto séria Je to zločin bude mať všetko, čo má mať. Máme „outsiderku“, „samotárku“, ktorá má problémy zorientovať sa v spoločenských vzťahoch; bohatý, „dokonalý“ pár, ktorý nie je celkom taký, aký sa zdá na prvý pohľad; parazitickú posadnutosť, stalking, špehovanie, triedne rozdiely, ohavné tajomstvá. A všetko smeruje k niečomu divnému a nepríjemnému, ale aj k tomu, ako jedna žena v dnešnej spoločnosti bojuje s nevyhnutne prichádzajúcim starnutím. Ak chcete, tak je to triler odohrávajúcí sa v „slepej uličke“. Niečo mi uniká, Trinity?

TRINITY: V podstate je príbeh Chloe Cooperovej príbehom o osamelosti. O túžbe. O tom, že ste neviditeľní aj uprostred mesta alebo vo vlastnom manželstve. O traume a zúfalej potrebe zapadnúť. A o všeobecnej túžbe byť milovaná. Všetko sa končí násilnou vraždou. A ešte niečím viac.

AMY: Chápem to správne, že táto produkcia je pre vás osobná?

TRINITY: Áno, veľmi. Z dôvodov, ktoré vysvetlím.

AMY: Napínavé! Ďakujem, že ste prišli, Trinity.

Amy Teyová sa pozerá do kamery.

AMY: Keď už hovoríme o napínavých ukázkach, diváčky a diváci si môžu pozrieť ukážku z novej série Scottovej a Rossiho o skutočných zločinoch na webovej stránke Je to zločin: Televízna šou kliknutím na odkaz Príbeh Chloe Cooperovej.

PO ÚTEKU Z MIESTA ČINU

27. september 2019

Chloe má vo svojom malom prenajatom byte na treťom poschodí televízor naladený na miestny spravodajský kanál. Čaká na nejaké správy, *akékoľvek*, o nehode plavkyne v Jerrin Bay a pritom sa snaží dodržiavať svoj denný režim: nakŕmiť Brodieho a uvariť ovsenú kašu pre matku, ktorá našťastie ešte spí v nastaviteľnej „nemocničnej“ posteli v obývačke.

Chloe odstaví kašu z ohňa a vypne platničku. Keď sa snaží nalíať si šálku čaju, v hlave jej víria spomienky na nehodu a útek z miesta činu. Keď pridáva med, lyžica jej spadne na kuchynskú linku. Hrdlo jej zrazu zovrú emócie. Zaváha, potom rýchlo otvorí chladničku, vyberie fľašu vodky a naleje si dva poháriky. Rýchlo ich vypije, naleje si ďalšie dva a exne aj tie. Zhlboka sa nadýchne, rukami sa oprie o pult a čaká, kým jej alkohol upokojí telo a myseľ, zatiaľ čo počúva televízor cez hlučné syčanie a bzučanie matkinho kyslíkového kompresora.

V podstate máš stále víkend, Chloe. Zamestnanci reštaurácií pracujú na rozdiel od kancelárskych pracovníkov nepravidelne. Je

trochu skoro, ale to je jedno – potrebuješ „liek“, aby si sa upokojila a mohla jasne myslieť.

Mentálne sa zreorganizuje, všetko položí na tácku spolu s ovocím, lyžicou a plátenným obrúskom. Tácku odnesie do obývačky a potichu ju položí vedľa maminej postele. Jej matka nevydá ani hlások. Chloe zachváti vlna strachu.

Nie. Nie, ešte nie. Ešte ju nemôžem nechať odísť. Musím ju udržať nažive, pretože čo budem robiť sama?

Brodie doje svoje žrádlo, odšuchce sa na krivých nohách do obývačky a zastaví sa pri jej ponožkách. Upiera na Chloe veľké oči.

„To je v poriadku, kámo,“ zašepká a zohne sa, aby ho pohladkala. „Všetko bude v poriadku. Sľubujem.“

Podíde k veľkému oknu v obývačke, zloží si ruky na prsiach a cez dažďové kvapky stekajúce po skle hľadá na hranatú betónovú ohavnosť, ktorá dominuje rohu pozemku za zadnou uličkou. Dom Jemmy a doktora Adama Spenglera.

Dnes ráno tam nesvietia žiadne svetlá. Dvere na garáži sú otvorené. Obe autá sú preč. Chirurg Adam často odchádza do nemocnice neuveriteľne skoro. Jemma o niečo neskôr vyráža na svoje pravidelné plávanie. Hoci je dom Spenglerovcov len tri bloky od pláže, Jemma sa na svojom malom žltom športovom aute odvezie až na parkovisko pri Jerrin Beach.

Zvyčajne je už o takomto čase späť doma vo svojom ateliéri.

Dnes je však ateliér tmavý, prázdny a čaká na majiteľku, ktorá zvyčajne sedí za veľkým bielym stolom pred kruhovou lampou, monitormi, kamerami a mikrofónmi a vytvára obsah na Instagram, v ktorom radí iným ženám, ako žiť život naplno, a vraví im, že vek je len číslo.

Chloe si predstavuje Jemmine dva malé krížence – Booa a Sweetie – ležiace na podlahe, otočené k zadným dverám,

netrpezlivo čakajúce na návrat obľúbenej paničky. Ale ona sa už nikdy nevráti. Do očí sa jej nahrnú slzy. Zotrie ich a snaží sa všetko potlačiť.

Z myšlienok ju vytrhne hlas spravodajcu a Chloe nadskočí. „Práve sme sa dozvedeli, že pri nehode na vodnom skútri pri Jerrin Beach neďaleko Crow's Point krátko po siedmej hodine ráno bola smrteľne zranená neznáma plavkyňa. Polícia neuvádza totožnosť ženy, tá plávala cez Jerrin Bay v hustej hmle asi päťdesiat metrov od pobrežia, keď ju podľa svedka zrazil vodný skúter idúci vysokou rýchlosťou. Na mieste je naša reportérka Kathleen Fairlieová.“

Chloe sa rozbúši srdce, keď sa objaví záber na peknú brunetku v plášti na pláži. Drží mikrofón. Je pri nej muž, asi šesťdesiatnik. Má na sebe modrú bundu a čiapku a drží na vôdzke mokrého labradoodla.

„Mike Richards bol na pláži, keď začul a potom aj uvidel skúter. Môžete nám povedať, čo ste videli, Mike?“ pýta sa reportérka.

Mike ukazuje do sivej tmy. „Zrazil ju, keď bola asi uprostred zátoky. Tam.“

„Videli ste, ako sa to stalo?“

„Samotný náraz som nevidel. Hádzal som psovi palicu, keď som počul motor a potom akýsi dunivý zvuk. Pozrel som sa na záliv Burrard, no chvíľu mi trvalo, kým som si uvedomil, čo vidím.“ Mike sa snaží ovládať chvenie v hlase. „Videl som zadnú časť vodného skútra strácať sa v hmle.“

„Nezostal na mieste nehody?“

„Nie. Zmizol veľmi vysokou rýchlosťou.“

„Môžete opísať ten skúter alebo povedať niečo o jeho majiteľovi?“

„Ako som povedal, videl som len zadnú časť, než stroj zmizol v hmle. Bola tma a mraky viseli veľmi nízko. Myslím, že skúter bol biely. Na pláži bol ešte jeden pár, ktorý tiež hovoril s políciou, ale ani oni nevideli, ako sa nehoda odo-

hrala. Bola tam ešte jedna osoba – žena, ktorá stála vyššie na dláždenom plážovom chodníku. Mala malého psa. Možno ona videla viac – ale takmer okamžite zmizla.“

Chloina ruka spočinie na jej ústach.

Reportérka sa otočí do kamery. „Polícia vo Vancouveri vyzýva túto ženu alebo akýchkoľvek iných svedkov, aby prišli na policajnú stanicu alebo zavolali na číslo uvedené v spodnej časti obrazovky. Akákoľvek maličkosť môže byť nápomocná.“

Chloe upiera pohľad na číslo, ktoré sa objavilo na obrazovke. Ako dlho potrvá, kým si niekto v tejto malej štvrti uvedomí, že to bola ona a Brodie? Dúfala, že ten muž alebo pár polícií presne opíšu, ako vyzeral vodný skúter – modro-biele s tmavooranžovým pásom po boku. A že majiteľ narazil do plavkyne úmyselne. Dvakrát. Tlak v jej hrudi narastá. V hlave sa jej začína ozývať disharmonický zvuk. Je čoraz hlasnejší. Potrebuje viac vodky.

„Čo je s tou plavkyňou, Chloe?“ Z myšlienok ju vyruší matkin hlas. Chloe prehltnie a prinúti sa upokojiť, než sa otočí k mame. Jej matka nemá rada prekvapenia. Ani zmeny. Ani cudzích ľudí. Ani návštevy. Neznáša všetko, čo súvisí s políciou. Po tom, čo ochorela, sa jej paranoja len zhoršila. Chloe počuje v hlave slová paliatívnej sestry.

Paranoja môže byť prirodzenou súčasťou procesu umierania, Chloe. Rovnako ako v tehotenstve a pri pôrode, aj pri umieraní existujú jasne identifikovateľné fázy. Pomôže, ak ich ako opatrovatelka dokážete rozoznať.

„Nič, mama. Len sa pozerám na ten hrozný dážd' vonku.“

„Tvoj hlas znie divne.“

„Všetko je v poriadku. Prinesiem ti lieky proti bolesti.“

„Nepotrebujem lieky. Čo bolo v správach o plavkyňi, ktorú čosi zrazilo a zabilo? Bola si blízko pláže, keď sa to stalo, Chloe?“

„Mama. Ja...“

„Dobre. Lebo zapliet sa s políciou je tá posledná vec, ktorú potrebujeme. To vieš.“

„Ja... ja som to videla, mama.“ Hlas sa jej zlomí, vyroní slzu. „Ja som videla, ako sa to stalo. Hľadajú svedkov. Zistia, že som tam bola. Musím im povedať, čo som videla, čo viem o Jemme. Aj o ňom. Musia vedieť, že doktor Spengler zabil svoju ženu.“

„Zošalela si, dieťa? Chceš informovať políciu, že si sledovala Spenglerovcov? Že ich špehuješ z tejto izby ďalekohľadom, že máš kód od dverí, aby si sa mohla dostať do ich domu? Že si tam bola, dotýkala sa ich vecí, vkladala predmety do vreciek, len aby si ich vyviedla z miery, fotila si vnútro ich domu? Chápeš, čo urobia detektívi, Chloe? Začnú ťa vypočúvať. A vieš, kam to povedie. Vieš to. Svet nedôveruje ľuďom, ako si ty.“

Chloe zrazu zaregistruje pohyb za oknom. Auto doktora Adama Spenglera vchádza na koniec cesty, ktorá vedie kolmo na uličku za ich bytovým komplexom. Jasnomodrá tesla. *Zachraňujeme životné prostredie. Každým autom o kúsok. Hlúposť.* Tesla sa pomaly blíži k domu Spenglerovcov, stierače na čelnom skle kmitajú v prudkom daždi.

Chloe vezme z matkinho nočného stolíka ďalekohľad, pôvodne určený na pozorovanie vtákov. Pristúpi k oknu, zaostrí a zameria sa na auto. Stuhne od prekvapenia – Adamova tesla má dnes inú poznávaciu značku. Skúsená pozorovateľka ako ona si takéto detaily všimne. Táto značka má úplne inú farbu. Červenú, bielu a modrú. Rozhodne to nie je tá, s ktorou prišiel z Ontária, tá bola modro-biela. Snaží sa lepšie zaostriť. Dokáže prečítať sekvenciu prednej značky: 2T C5662. Hore na červenom pozadí je nápis Scenic IDAHO. V spodnej časti je nápis Famous Potatoes. Zamračí sa. *Aké zvláštne!*

Tesla zabočí na príjazdovú cestu a vojde do garáže.

Z tohto okna má Chloe čiastočný výhľad priamo do garáže Spenglerovcov a vidí, ako sa otvárajú dvere na strane vodiča. Z auta vystupuje Adam. Má na sebe tmavú mikinu s kapucňou a čiapku. Kapucňu má natiahnutú cez čiapku a látka mu zakrýva boky tváre. Na sebe má olivovozelené voľné nohavice. Je to úplne odlišné od jeho bežného oblečenia, ktoré je vždy elegantné a sofistikovanejšie, aj keď má na sebe triatlonový odev. Otvorí zadné dvere a vyberie veľkú cestovnú tašku. Zips je otvorený a Chloe zbadá, že vnútri je niečo čierne a objemné. *Neoprénový oblek?* Je si istá, že je to neoprénový oblek. Je ešte viac presvedčená, že na tom vodnom skútri bol on. Adam Spengler práve zavraždil svoju ženu a Chloe bola svedkom jeho činu.

Vezme svoj mobil a rýchlo vyťuká číslo z televíznej obrazovky. Takmer okamžite zdvihne nejaká žena. Chloe spanikári. V hlave jej hučí a nedokáže poriadne spracovať to, čo hovorí žena na druhom konci linky. Mala by zložiť. Namiesto toho však vykrikuje: „Urobil to jej manžel. Doktor Adam Spengler zabil Jemmu Spenglerovú na vodnom skútri, ktorý bol modro-biely s oranžovým pásom na boku. Videla som to. Mal na sebe čierny neoprénový oblek s kapucňou. Rukavice. Okuliare. Vrazil do nej dvakrát – vrátil sa, aby sa uistil, že je mŕtva. Potom zamieril priamo do zálivu Burrard. Do hmly. Vysokou rýchlosťou sa rútil smerom k North Shore. Bývajú na adrese Crow's Road 1117, pri Main Street.“

Potí sa a ukončí hovor, skôr než sa žena stihne opýtať na ďalšie podrobnosti, napríklad na jej meno. Trasie sa tak silno, že sotva stojí. Je jej nevoľno a drží sa za brucho.

„Nemala si to robiť, Chloe,“ varuje ju matka. „Bože, oľutuješ to. Zapamätaj si moje slová.“

„Čo sa stalo, stalo sa,“ zamrmle Chloe a ponáhľa sa k chladničke, aby si dala ďalšiu vodku. Zúfalo sa snaží upokojiť nervy, aby mohla premýšľať. Vráti sa k oknu s pohá-

rom naplneným po okraj. Teraz vidí Adama vnútri v dome, ako zapína svetlá a pohybuje sa po veľkej obývacej izbe. Nasledujú ho dva malé psíky. Podíde k baru. Chloe cez ďalekohľad sleduje, ako si naleje brandy. Tak skoro. Rovnako ako ona. Pre neho je to úplne nezvyčajné. Vypije brandy a naleje si ďalší pohár. Chloe vie, že je to brandy, pretože bola v ich dome. V telefóne má dokonca fotky Spenglerovho baru. Je barmanka – zaujíma ju, čo pijú ostatní ľudia. Adam zvyčajne pije whisky, nie brandy. V myslí sa vráti k dňu, keď prvýkrát videla auto, v ktorom sedeli Adam a Jemma.

Bol to deň, keď sa všetko začalo kažiť.